

ஸ்தூதக, ஆசௌச விளக்கம்.

ஆசிரியர் :

ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா.

“ மாம்பலம் குருகுல வெளியீடு ”

2, ஸ்டேஷன் ரோடு, மேல மாம்பலம்,
சென்னை—33.

சீர்காழி, ஸ்ரீ மீனாட்சி பிரஸில்
அச்சிடப்பட்டது.

1965

ஸுதகமும் ஆஸௌசமும்.

ஒரு மூலபுருஷனிடமிருந்து பிரிந்துவந்த ஏழு தலை ' முறைவரையில் உள்ளோர் பங்காளிகள் எனப்படுவர். தாயாதி, ஸபிண்டர் எனவும் கூறப்படுவர். அவர்களுக்குள் ப்ரஸவத்தினால் உண்டாகும் தீட்டு ஸுதகம் எனப்படும். ஒரு வன் இறந்ததினால் உண்டாகும் தீட்டு ஆஸௌசம் எனப்படும். ஸுதக காலத்திலும் ஆஸௌச காலத்திலும் ஸ்நாநம், ஸந்த்யாவந்தனம் தவிர பஞ்சா க்ஷரீ, ஸுரீய நமஸ்காரம், ஒளபாஸனம், பிரம்மயக்கும், தேவ பூஜை, தானம், ப்ரதிக்ரஹம் முதலிய ஒரு காரியமும் செய்யலாகாது.

ஒருவர்க்கொருவர் ரத்த ஸம்பந்தமிருப்பதால் ஒரு வருக்கேற்பட்ட தீட்டு மற்ற எல்லோருக்கும் பொதுவாகும். தாய் வகைகளிலும், தந்தையின் ஸஹோதரி வகையிலும் மரண காலத்தில் சில தீட்டுகளுண்டு. இது பற்றி தர்ம சாஸ்திரங்கள் விசேஷமாகக் கூறுகின்றன. தென்னாட்டில் ஆசாரம் மிக அதிகமானதால் பலர் தீட்டைப் பற்றிப் பற்பல நூல்கள் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அவைகளில் முதன்மையாக நிற்பது. "வைத்யநாத தீக்ஷி தீயம் ஆஸௌச காண்டம்" என்பதாம், தர்ம ஸாஸ்த்ரங்களில் பலவிருப்பதால் சிற்சில மாறுதல்கள் இருக்கும். ஸம்ப்ரதாய பேதத்தினாலும் இரண்டொரு இடங்களில் சிற்சில மாறுதல்களுமிருக்கும். இது ஸஹஜமேயாம்.

இச்சமயம் சிலர் ஜீவனத்திற்காகத் தூரதேசம் சென்றதால் தீட்டைப்பற்றித் தெரிவதில்லை. கவனிப்பதும்

இறந்தவர் பெரியவரானால் வபநமுண்டு

இல்லை. ஸுதகம் அங்ஙனம் தெரியாவிடில் அதனால் யாதொரு குற்றமும் இல்லை. இறந்த தீட்டு சிலகாலம்வரை தொடர்ந்து இருக்கும். அத்தகைய தீட்டு பித்ரு மாத்ரு ஸ்ரர்த்தம் முதலியவைகள் நேரும்போது அப்படி இறந்த விஷயம் காதில் விழுந்தால் அதற்காக ஏற்பட்ட நாட்கள் வரை ஆஸௌசம் காத்து, பிறகே ஸ்ரர்த்தம் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் செய்யும் ஸ்ரர்த்தம் வீணாகும். ஆதலால் பொதுவாக வைத்யநாத தீக்ஷிதீயத்தையொட்டி ஸுதகத்தையும் ஆஸௌசத்தையும் வெளியிடுகிறோம்.

ஸுதகம்.

க்ஞாதி களில் ஒருவருக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் பங்காளிகள் அனைவருக்கும் பத்துநாள் தீட்டுண்டு. அதனிடையில் செய்யவேண்டிய ஸ்ரர்த்தம் வந்தால் பதினேராவது நாளிலே அந்தத் தீட்டுப் போனபிறகு ஸ்ரர்த்தம் செய்யவேண்டும். பெண் குழந்தை பிறந்தால் ஞாதி களுக்குத் தீட்டில்லை. பெண் குழந்தை பிறந்தாலும் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு மாத்திரம் 10 நாள் தீட்டுண்டு.

- 1 சிசுவின் ஸுஹோதரர்கள்.
- 2 முத்தாள் அல்லது இளையாள் வயிற்றில் பிறந்த ஸுஹோதரர்கள்.
- 3 ஸுஹோதரர்களுடைய மனைவிகள்.
- 4 தந்தை, சிறிய தந்தை, பெரிய தகப்பன்.
- 5 பின்னோதர பெரிய தகப்பன், சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன் பிள்ளை.
- 6 தாத்தா (பிதாமஹர்) தந்தையின் தந்தை.
- 7 பிதாமஹரது ஸுஹோதரர்கள்.

8 பிதாமஹருடைய பின்னோதர ஸஹோதரர்கள்.

9 அவர்களது மனைவிகள் ஆகிய அனைவர்க்கும்
10 நாள் தீட்டுண்டு.

ப்ரஸவித்தவளின் தாய் தந்தைக்கு மூன்றுநாள் தீட்டு.
பெண்கள் தனது பெற்றோர் வீட்டில் பிரஸவித்தாலும்
பெற்றோரது பொருள் செலவினால் பிரஸவித்தாலும்
பெற்றோருக்கு மூன்றுநாள் தீட்டு உண்டு.

பிரஸவத்தில் ஒரு நாள் தீட்டு.

ஸஹோதரன், சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன்,
அம்மான் முதலிய உறவினர் வீட்டில் ப்ரஸவித்தாலும்,
அவர்களது பொருள் செலவினால் வேறு எங்கு பிரஸவித்
தாலும் அவர்களுக்கு ஒருநாள் தீட்டுண்டு.

பிரம்மசாரிக்கும் உபநயனமாகாதவனுக்கும் கன்யா
பெண்களுக்கும் எந்தத் தீட்டுமில்லை.

பிரஸவித்த தீட்டைப் பத்துநாட்களுக்குப்பின் எவரும்
காக்கவேண்டியது இல்லை.

பிரஸவித்தவளுக்கு ஆண் குழந்தையானால் முப்பது
நாட்களும், பெண் குழந்தையானால் நாற்பது நாட்களும்
தீட்டுண்டு. அந்நாட்கள் சென்றபின் புதிதாக மாங்கல்யக்
கயிறு தரித்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு அதன் பின்பே
பாத்ரங்களையும் பிறரையும் தொடுவதற்குத் தக்கவள்
ஆவாள். பாண்டஸ்பர்ஸம் எனப்படுமது.

பஹிஷ்டையானவள் (தூரமானவள்) வீட்டுக்கு
வெளியே விலகி இருந்து, நாலாவது நாள் ஸங்கவ
காலத்தைத் தாண்டி (சுமார் 8-30 மணிக்கு மேல்)

10-வது நாள் வெள்ளிக்கிழமையானால்

குளத்தில் அமிழ்ந்து ஒரே முச்சில் இருபத்துமூன்று முறை ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஸூர்யோதய காலத்திற்கு முந்தியோ ஸூர்யோதயமான உடனேயோ, ஸ்நானம் செய்தால் தீட்டுப்போவதில்லை. லௌகிக ஸௌகர்யத்தை உத்தேசித்து அங்ஙனம் காலையில் ஸ்நானம் செய்ய நேர்ந்தால் எட்டரை மணிக்குமேல் அன்றைக்கே மற்றோர் முறை ஸ்நானம்செய்தால்தான் ஸூத்தி ஏற்படும். நான்காவது தினத்திலும் சிறிது தீட்டு இருக்கும். ஆனதால் தேவ பித்ரு கார்யங்களில் ஸம்பந்தப்படக் கூடாது. ஐந்தாவது நாள் ஸ்நானம் செய்த பின்பே ஸகல கர்மாக்களையும் செய்ய யோக்யதை யுண்டு. பஞ்சாஷ்வீ, ஸூர்ய நமஸ்காரம் முதலியவைகளையும் ஐந்தாவது நாள் முதலே செய்யவேண்டும்.

பத்து நாள் ஆஸௌசம்.

ஒரு க்ஞாதி இறந்தால் ஏழு தலைமுறையில் உள்ள அனைவர்க்கும் பத்துநாள் தீட்டு உண்டு. அவர்கள் ஸபிண்டர் எனப்படுவார்கள். பிறந்த பத்துநாட்களுக்குப் பிறகு புருஷ குழந்தை இறந்தாலும் அதேபோல் விவாஹ மாகும் வரை பெண்குழந்தை இறந்தாலும் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு மாத்ரம் பத்துநாள் தீட்டு உண்டு.

1 இறந்தவர் தந்தை.

3 இறந்தவர் ஸஹோதரர்.

2 இறந்தவர் தாய்.

4 இறந்தவரது பின்னோதர
| ஸஹோதரர்.

ஏழு வயதிற்குள் உபநயனமாகி தாயாதிகளின் புத்ரர் இறந்தால் எல்லோருக்கும் பத்துநாட்கள் தீட்டு உண்டு. ஏழு வயதுமுதல் உபநயனம் ஆனாலும், ஆகாவிட்டாலும் புருஷக் குழந்தை இறந்தால் க்ஞாதிகளுக்குப் பத்துநாள் தீட்டு உண்டு.

ஜீவபித்ருக்களுக்கு யாரிறந்தாலும் வபநமில்லை

புருஷரில் மூன்றுநாள் தீட்டுள்ளவர்.

- 1 மாதாமஹர் = தாயின் தந்தை.
- 2 மாதாமஹீ = தாயின் தாய். 3 மாதுலன் = மாமன்.
- 4 மாதுலானீ = மாமன் மனைவி, 5 மாமனார். 6 மாமியார்
- 7 தாயின் ஸஹோதரிகள் = சித்தி, பெரியம்மாள்.
- 8 தந்தையின் ஸஹோதரிகள் = அத்தைமார்கள்.
- 9 ஸஹோதரியின் உபநயனமான புத்ரன் = மருமான்.
- 10 உபநயனமான தெளஹித்ரன் = பெண்ணின் பிள்ளை யான பேரன்.
- 11 ஏழுதலைமுறை தாண்டிய பங்காளிகள் = ஸமானோதகர்
- 12 கல்யாணமான பெண். 13 கல்யாணமான ஸஹோதரி,
- 14 ஜனனீ = அன்ய கோத்ரத்தில் ஸ்வீகாரமாகச் சென்ற வளுக்கு முன் கோத்ரத்தில் தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாய் ஜனனீ.
- 15 ஜனகபிதா = ஸ்வீகாரமானவனது பூர்வகோத்ரதந்தை
- 16 தத்தபுத்ரன் = அன்யகோத்ர ஸ்வீகாரமானவன்.
- 17 ஏழுவருஷம் முதல் விவாஹமாகும்வரை உள்ள பத்து நாள் தாயாதியின் பெண்.
- 18 25வது மாஸம் முதல் ஆழுவருஷம் வரை பூணல் போடாத க்ஞாதிகள் பிள்ளைகள்.
- 19 ஏழுதலைமுறைக்கு மேற்பட்ட க்ஞாதிகளின் பிள்ளை உபநயனம் ஆனாலும் ஆகாவிட்டாலும், ஏழு வயதுக்குள்ளேயே உபநயனம் ஆகி இருந்தாலும் மூன்று நாள் தீட்டுண்டு.

தனியாகப் பெண்களுக்கு மாத்ரமுள்ள 3 நாள் தீட்டு.

ஒரு பெண் விவாஹம் ஆகும்பொழுது புருஷ கோத்ரத்தில் ஈடுபடுகிறாள். புருஷனது க்ஞாதிகளைச் சார்ந்த

9-வது நாளிலே வபநம் செய்துகொள்க

ஸுதகமும் ஆஸௌசமும் (பிறப்பு இறப்புத் தீட்டும்) புருஷனைப் போலவே பத்துநாள் அல்லது மூன்று நாள் அவள் தீட்டுக் காக்கவேண்டும். தான் பிறந்த கோத்ரத்தைச் சார்ந்த க்ஞாதிகளின் தீட்டு இவளுக்குக் கிடையாது. என்றாலும் நெருங்கிய ரத்தஸம்பந்தமுள்ள கீழ்க் கண்டவர்களை நாடி மூன்றுநாள் தீட்டுக் காக்கவேண்டும். புருஷனுக்கு உண்டான தீட்டு மனைவிக்கு ஸஹஜமாக வரும். மனைவிக்குத் தனியாக உண்டான தீட்டு புருஷனுக்கு இல்லை.

- 1 உபநயனமான உடன் பிறந்தான்.
- 2 உபநயனமான மருமான்.
- 3 உபநயனமான ஸஹோதரியின் பிள்ளை.
- 4 ஸபத்னீ மாதா அதாவது தனது தாயாரின் இளையாள் அல்லது மூத்தாள் ஆகிய இவர்கள் இறந்தால் மூன்று நாட்கள் பெண்களுக்குத் தனியாகத் தீட்டுண்டு,

புருஷர்களுக்கு பக்ஷிணி தீட்டு (1½ நாள்)

பக்ஷிணி என்பது ஒன்றரை நாள். அதாவது இரண்டு இரவும் ஒரு பகலும் அல்லது இரண்டு பகலும் ஓர் இரவு முள்ள காலம். பகலில் உண்ணாமலிருந்தால்தான் பக்ஷிணி தீட்டு இரவில் அகலும். பகலில் சாப்பிட்டால் மறுநாள் காலையில்தான் போகும்.

- 1 அத்தையின் பிள்ளைகளும் பெண்களும்
- 2 மாமன் பிள்ளைகளும் பெண்களும்
- 3 தாயின் ஸஹோதரியான சிற்றன்னை பெரியன்னை இவர்களின் பெண்களும் பிள்ளைகளும்
- 4 தன் ஸஹோதரியின் பெண்
- 5 தன் ஸஹோதரனுடைய கல்யாணமான பெண்

க்ஞாதிகளல்லாத சிலருக்கும் வபநமுண்டு

- 6 சிற்றப்பன் பெரியப்பன் பெண்
- 7 தனது பிள்ளையின் பெண் = பௌதீ
- 8 தனது பெண்ணின் பெண் = தெளஹிதீ
- 9 உபநயனமாகாத தெளஹிதீரன் = பெண்ணின் பிள்ளை
- 10 உபநயனமாகாத மருமான் = ஸஹோதரி புத்ரன்,

பெண்களுக்கு பக்ஷிணீ தீட்டு (1½ நாள்)

- 1 தந்தையுடன் பிறந்த பெரியப்பன், சிற்றப்பன்
- 2 தன் தாயுடன் பிறந்த சித்தி, பெரியம்மாள்
- 3 மாமன். 4 அத்தை
- 5 மேற்கூறப்பட்ட நால்வருடைய பெண்களும் பிள்ளை
- 6 தந்தையின் தந்தை = பிதாமஹன் [களும்
- 7 தந்தையின் தாய் = பிதாமஹீ
- 8 தாயின் தந்தை = மாதாமஹன்
- 9 மாதாமஹீ = தாயின் தாய்
- 10 தன்னுடன் பிறந்தவள் = ஸஹோதரி
- 11 ஸஹோதரியின் பெண்
- 12 மருமாள் ஆகிய இவர்கள் இறந்தால் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஒன்றரை நாளான பக்ஷிணீ தீட்டுண்டு.

ஒருநாள் தீட்டு புருஷர்களுக்கு.

- 1 ஸபத்னீ மாதாவின் ஸஹோதரன், ஸஹோதரி பெண்
- 2 மேற்கூறப்பட்ட மூவருடைய பெண், பிள்ளை
- 3 தன் மனைவியின் ஸஹோதரர்கள் = மைத்துனர்
- 4 தன் தாயின் மூத்தாள் அல்லது இளையாள் பெண் பின்னோதர சித்தப்பா, பெரியப்பா பெண்

- 5 ஸபத்னீ மாதாவின் தாய் தந்தை
- 6 இரண்டு வயதுக்குமேல் ஆறு வயதுவரை கல்யாணம் ஆகாமல் இறந்த க்ஞாதிகளின் பெண். [தரர்.
- 7 ஸ்னீகாரம் சென்றவனுடைய பூர்வகோத்ர ஸஹோ
- 8 பத்னியும் இறந்து அவள் ஸந்ததியு மில்லாதபொழுது அவளது தந்தையும் தாயுமான மாமனார் மாமியார் ஆகியவர் இறந்தால் 1-நாள் தீட்டு.
- 9 ஆறுமாதத்திற்கு மேல் இரண்டு வருஷத்திற்குட்பட்ட சௌளமாகாத பங்காளிப் பிள்ளை இறந்தால் 1-நாள்.

ஸ்திரீகளுக்குத் தனியாக 1-நாள் தீட்டு.

- 1 ஸபத்னீ மாதா = தாயின் மூத்தாள் அல்லது இளையாள்
- 2 „ புத்ரீ, ஸஹோதரீ, ஸஹோதரன். [புத்ரன்
- 3 „ மாதாவின் பிள்ளையினுடைய பிள்ளை, பெண்
- 4 „ புத்ரியின் பிள்ளை, பெண்
- 5 „ ஸஹோதரியின் பிள்ளை, பெண்.

இவர்களில் விவாஹம் ஆன பெண்களுக்கும் உபநயனமான பிள்ளைகளுக்குமே தீட்டு.

இரண்டு பிறப்புத் தீட்டுகள் சேர்ந்தால்.

1. ஒரு பத்துநாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, (4வது நாள் அல்லது மற்ற நாட்களில்) மற்றொரு பத்துநாள் தீட்டுவந்தால் முதலில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீட்டுப் போகும் தினத்திலேயே இரண்டாவது தீட்டும் போய்விடும். இது க்ஞாதிகளுக்கு மட்டுந்தான். இரண்டாவது தீட்டுப் போகும்வரை காக்கவேண்டாம். பெற்றோர்களுக்கு 10 நாள் தீட்டுண்டு.

மாமனார் மாமியார் இறந்தால் வபநமுண்டு

2 ஒரு மூன்றுநாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இரண்டாவது மற்றொரு மூன்று நாளைத் தீட்டு வந்தால் முதல் தீட்டுடன் அந்தத் தீட்டும் அகலும்.

3 மூன்று நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது நடுவில் பத்துநாள் தீட்டுவந்தால் முன்சொன்ன படி மூன்றுநாள் தீட்டுப் போகும்பொழுது பத்துநாள் தீட்டுப்போகாது. அதிக நாளும் காக்கவேண்டும்.

4 பத்துநாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது இடையில் மூன்றுநாள் தீட்டு வந்தால் பத்துநாள் தீட்டுப் போகும்போதுதான் சுத்தி ஏற்படும், மூன்றுநாள் தீட்டு அகலும் திருத்தில் பத்துநாள் தீட்டு அகலாது.

5 பத்து அல்லது மூன்றுநாள் தீட்டு காத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவருக்குக் குழந்தை பிறந்தால் பெற்றோருக்குப் பத்துநாள் தீட்டுண்டு.

6 பத்து நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பத்தாவது நாள் இரவில் மற்றொரு பத்துநாள் தீட்டு வந்தால் அதிகப்படியான பத்து நாளைத் தீட்டிற்காக மூன்றுநாள் தீட்டுக் காக்கவேண்டும்.

7 ஒருவருக்குக் குழந்தை பிறந்து பத்துநாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பத்தாவது நாள் மற்றொரு பிறப்புத்தீட்டு எப்பொழுது வந்தாலும் பதினேராம் நாளே தீட்டுப் போய்விடும். முன் கூறியபடி மூன்றுநாள் இவர்கள் தீட்டுக் காக்கவேண்டியதில்லை.

8 ஒரு பத்துநாளைத் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இந்தத்தீட்டு ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னமேயே ஒரு க்ஞாதி வீட்டில் ப்ரஸவம் ஏற்பட்டு அதுவும் பத்துநாளைத் தீட்டாக இருந்து நாலு அல்லது ஐந்துநாட்கள் கழித்து

இறந்தவர் பெரியவரா இல்லையா என ஸந்தேஹமானால்

நமக்குத் தெரிந்தால் அந்தப் பழைய தீட்டுப் போகும் பொழுதே புதிதாக வந்த தீட்டும் போய்விடும்.

9 ஒருவருக்கு இரட்டைக் குழந்தை ஒரே நாளில் பிறந்தால் முன் கூறியபடியே தீட்டு. அதில் விசேஷ மில்லை. ஆனால் ஒரு குழந்தை முதல்நாளும் மற்றொரு குழந்தை மறுநாளும் பிறந்தால் முதல் குழந்தை பிறந்த பதினேராவது நாளிலே பங்காளிக்கும் குழந்தையின் தந்தைக்கும் தீட்டுப் போகும். தந்தை பத்தாவது நாளிலே கூவரம் செய்துகொண்டு தீக்ஷா நிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். பெற்ற தாய்க்கு மாத்ரம் இரண்டாவது குழந்தை பிறந்த பதினேராவது நாளே அதாவது பன்னிரண்டாவது நாளே தீட்டு அகலும்.

மரணசௌசமும் பிறப்புத் தீட்டும்.

1 மரணத்தால் ஏற்படும் தீட்டே தீட்டுகளில் பலமானது. பிறப்புத் தீட்டின் நடுவில் மரணத்தீட்டு வந்தால் பிறப்புத் தீட்டுடன் மரணத் தீட்டு போகாது.

2 மரணத் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பிறப்புத் தீட்டு வந்தால் மரண ஆஸௌசத்துடன் இதுவும் நீங்கிவிடும்.

3 ஆனால் ஒருவருக்குக் குழந்தைபிறந்து தீட்டுக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது க்ஞாதியின் தாய் தந்தை இறந்த மரண ஆஸௌசம் தோன்றினால் இவர்களுக்கு மாத்ரம் பிறப்புத் தீட்டுடன் அந்த மரணத் தீட்டும் போய்விடும். இது விசேஷமான அம்சமாகும்.

4 ஒரு பெற்றோருக்குக் குழந்தை பிறந்து தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்தக் குழந்தை பத்து நாட்களுக்குள் இறந்து விட்டால் அந்த மரணத்திற்காகத்

வபநம் செய்துகொள்வதே சிறந்தது

தனித்தீட்டுக் கிடையாது. பிறந்த பத்தாவது நாளிலே இரண்டுமகலும். 10வது நாளில் 2 நாள்.

5 பத்தாவது நாள் இரவு கடைசி நேரத்தில் இறந்தால் பெற்றோருக்கும் மூன்றுநாள் அதிகத் தீட்டுண்டு.

6 க்ஞாதிகளுக்கு இந்த அதிகப்படியான மூன்று நாள் தீட்டு கிடையாது.

7 பங்காளி ஒருவர் இறந்ததால் உண்டான தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருவள் பிரஸவித்தால் க்ஞாதிகளுக்கு அந்த மரண ஆஸௌசத்துடன் பிறந்த தீட்டும் போய்விடும்.

8 பெற்றோருக்கு மாத்ரம் பிறந்த தீட்டு பதினேராவது நாளில்தான் போகும்.

9 ஒருவரது தாய் தந்தை இறந்து மரண ஆஸௌசம் காத்துக்கொண்டிருக்கையில் அவருக்கே குழந்தை பிறந்தால் பெற்றோரின் மரண ஆஸௌசம் அகலும் பொழுது பிரஸவத் தீட்டும் போய்விடும்.

10 ஆனால் பெற்ற தாய்க்கு மாத்ரம் பதினேராவது நாள்தான் ஜநநத் தீட்டு அகலும்.

11 இரண்டு தீட்டுகளும் ஸமமாக அதாவது பத்து பத்து நாள் தீட்டாக இருந்தாலும் அல்லது சிறிது அல்பமாக இருந்தாலும் மரண ஆஸௌசத்துடன் ஜநந ஆஸௌசம் நீங்கிவிடும்.

12 ஜநந ஆஸௌசம் காக்கும் க்ஞாதிக்குப் பத்து நாட்களுக்குள் அந்தக் குழந்தை இறந்தால் மரணத்திற்காக அதிகப்படி தீட்டுக் கிடையாது. இந்த ஜநநத் தீட்டுடன் அந்தத் தீட்டும் போய்விடும்.

**ஒரு மரண ஆஸௌசத்தில் மற்றொரு
மரண ஆஸௌசம்.**

1 பத்து நாள் தீட்டில் வேறொரு பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் முந்திய தீட்டோடு பிந்திய தீட்டும் போய்விடும்.

2 மூன்று நாள் தீட்டில் பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் பத்து நாள் தீட்டின் முடிவிலேயேதான் மூன்று நாள் தீட்டும் போகும். பத்து நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மூன்று நாள் தீட்டு வந்தாலும் பத்து நாள் தீட்டு முடிவிலேதான் மூன்றுநாள் தீட்டு அகலும்.

3 க்ஞாதி ஆஸௌசத்தில் தாய் தந்தை தயர்கள் இறந்தால் பிள்ளைகளுக்கும் மனைவி இறந்தால் பர்த்தாவுக்கும், பர்த்தா இறந்தால் மனைவிக்கும், மைந்தன், பெண் இறந்தால் தாய் தகப்பன்களுக்கும் மரணம் முதல் பத்துநாள் ஆஸௌசமுண்டு. க்ஞாதி ஆஸௌசத்தோடு இது போவதில்லை.

4 பத்துநாள் தீட்டில் பத்தாவது நாள் ராத்ரியில் வேறொரு பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் 2 நாளும் அன்று ராத்ரி 4-வது யாமத்திலாவது அருணோதயத்திலாவது வந்தால் 3 நாட்களும் அதிக ஆஸௌசமுண்டு.

5 பத்துநாள் தீட்டில் மூன்றுநாள் தீட்டு எப்போது வந்தாலும் அதற்காக அதிக ஆஸௌசமில்லை,

6 பிதா இறந்து பத்து நாளைக்குள் மாதா இறந்தால் பிதாவின் தீட்டுக்காலத்திற்குமேல் பக்ஷிணீகால ஆஸௌசம் அதிகம் உண்டு. அன்னையின் பத்து நாட்களின் நடுவில் பிதா இறந்தால் பிதாவின் மரண தினம் முதல் பத்து நாள் ஆஸௌசம் உண்டு.

7 பிதா இறந்த பத்தாவது தினத்தில் மாதா எப்போது இறந்தாலும் அதற்காக பக்ஷிணயாஸௌ சந்தான். அதிகமில்லை.

8 தாய், தகப்பன் இறந்து பத்து நாளுக்குள் மனைவி, புத்ரன், புத்ரீ இவர்கள் இறந்தால் முந்திய ஆஸௌசத் தோடு பிந்திய ஆஸௌசம் அகலும். பத்தாம் நாளில் இறந்தால் முன் கூறியபடி 2 அல்லது 3 நாள் அதிகமாக ஆஸௌசமுண்டு.

9 தாய், தகப்பன், பத்னி, பர்த்தா, பிள்ளை, பெண் இவர்கள் இறந்த 10-வது தினத்தில் வேறொரு க்ஞாதி மரணம் ஏற்பட்டால் முந்திய தீட்டோடு பிந்திய தீட்டும் போய்விடும்.

10 பத்துநாள் ஆஸௌசம் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது வேறொருவனைத் தகனஞ்செய்ய நேர்ந்தால் தஹன தினம் முதல் பத்துநாள் ஆஸௌசம். மறுபடியும் வேறு தகனஞ் செய்ய நேர்ந்தால் முன் ஆஸௌசத்தோடு பிந்தியதும் போய்விடும்.

11 ஒரு மரணத் தீட்டு காத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அந்தத் தீட்டின் ஆரம்பத்திற்கு முந்தியே ஒருவர் இறந்ததாக வேறு ஒரு தீட்டு வந்தால் பிந்தி கேட்டத் தீட்டின் முடிவிலேயே ஏற்கெனவே காத்துவரும் தீட்டும் போய்விடும்.

அதிக்ராந்தாஸௌசம்.

(தீட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு தெரியும் தீட்டு.)

1 பத்துநாள் ஆஸௌசத்தை பத்து நாட்களுக்குப் பின்பு மூன்று மாதங்களுக்குள் கேட்டால் மூன்று நாள் ஆஸௌசம். ஆறுமாதங்களுக்குள் கேட்டால் பக்ஷிணயா-

3-நாள் தீட்டுள்ள க்ஞாதிக்கு வபநமில்லை

ஸௌசம். ஒரு வருடத்திற்குள் கேட்டால் ஒரு நாள் ஆஸௌசம். பிறகு கேட்டால் ஸ்நாநம் மாத்ரம்தான். தீட்டில்லை.

2 மூன்று நாள் ஆஸௌசத்தை மூன்று நாளுக்கு மேல் பத்து நாளுக்குள் கேட்டால் ஒரு நாள் ஆஸௌசம். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டால் ஸ்நாநம் மட்டும்.

3 பக்ஷிணித் தீட்டை பக்ஷிணிக்கு மேல் பத்து நாட்களுக்குள் கேட்டால் ஒரு காலம். அதாவது - பகலில் கேட்டால் பகல் மாத்ரம்தீட்டு ராத்ரியில் கேட்டால் ராத்ரி மாத்ரமே தீட்டு. பிறகு கேட்டால் ஸ்நாநம் மாத்ரம்.

4 இருபத்தைந்தாவது மாதம் முதல் ஆறாவது வருஷம் முடிவு வரையில் க்ருதியின் பிள்ளை இறந்தால் அவன் பூணல் போடாதவனானால் மூன்று நாள் ஆஸௌச முண்டென்று சொன்னதற்கு அதிகக்கிராந்தாஸௌசம் கிடையாது.

5 ஒரு நாள் தீட்டுக்கு அதிகக்கிராந்தாஸௌசம் கிடையாது.

6 மாதா பிதாக்களின் மரணத்தில் மூத்த புத்ரனுக்கும், பர்த்தாவின் மரணத்தில் பத்னிக்கும் எப்போது கேட்டாலும் பத்துநாள் ஆஸௌசம் உண்டு.

7 ஸபத்னீ மாதாவின் மரணத்தை ஒரு வருஷம் சென்றபின் கேட்டால் மூன்றுநாள் ஆஸௌசம், ஒரு வருஷத்திற்குள் கேட்டால் பத்து நாள் தீட்டாம்.

8 மாதா பிதாக்களுக்கு மூத்தபுத்ரனால் க்ருத்யங்கள் செய்யப்பட்டு பிறகு 2-வது முதலான பிள்ளைகள் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் கேட்டால் மூன்றுநாள் ஆஸௌசம்.

அதிக்கிராந்தாஸௌசத்திலும் வபநமுண்டு

9 க்ருத்யம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் செய்யப் படாமலிருந்தாலும் மாதாபிதாக்களின் மரணத்தை மூத்த குமாரன் எப்போது கேட்டாலும் கேட்டது முதல் பத்து நாள் தீட்டுக் காத்து, ஸபிண்டகரணம் முதலான எல்லா வற்றையும் செய்யவேண்டியது.

10 ஸஹோதர மரண விஷயத்தில் க்ருத்யம் செய்யப் பட்டிருந்தால் ஆறு மாதத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாள் ஆஸௌசம். பிறகு கேட்டால் பக்ஷிணீ ஆஸௌசம். க்ருத்யம் செய்யாதபக்ஷத்தில் க்ருத்யம்செய்யும் ஸஹோ தரனுக்கு எப்போதும் பத்துநாள் ஆஸௌசம். மற்ற ஸஹோதரர்களுக்கு ஆறுமாதத்திற்குள் பத்து நாட்களும் ஒரு வருஷத்திற்குள் மூன்று நாட்களும் ஆஸௌசமுண்டு.

11 பத்துநாள் தீட்டை பத்தாவது நாள் ராத்ரியிலும் மூன்றுநாள் தீட்டை மூன்றுவதுநாள் ராத்ரியிலும் கேட் டால் தர்ப்பணம் செய்வதற்காக மறுநாளும் தீட்டுண்டு.

12 அதிக்ரந்தாஸௌசம் காக்கும் பொழுது அவரது பொருள்களுக்குத் தீட்டில்லை.

13 அதிக்ரந்தாஸௌசத்தில் வஸ்த்ரத்தால் செய் யும் வாலோதகமில்லை.

14 அதிக்ரந்தாஸௌசத்தில் பிறப்பு இறப்புத் தீட்டுகள் சேர்ந்தால் அதிக்ரந்தாஸௌசத்தை ஸாதா ரணமான தீட்டாக எண்ணி ஸஹஜ தீட்டுச் சேர்க்கையில் எந்த மாநிரியோ அதையே அனுஷ்டிக்கவேண்டியது.

ஆஸௌசமில்லாதவர்கள்.

உபநயனம் ஆகாதவன், பிரம்மசாரி இவர்களில் ஒரு வருக்குக் கர்மா செய்தால் அந்தந்த காலத்தில் நேரும் தீட்டைத் தவிர மற்ற தீட்டுகள் கிடையாது.

தீட்டுத் தர்ப்பணத்தை வீட்டில் செய்யக் கூடாது

சில பொதுவானவை.

1 தீட்டு ஒருவனுக்கு உண்டு என்று தெரிந்து ஒரு வன் (தீட்டில்லாதவன்) தீட்டுடையவனுடைய வீட்டில் சாப்பிட்டால் உண்டவன் அன்று பூராவும் தீட்டைக்காக்க வேண்டும். மறுநாள்தான் தீட்டுப் போகும்.

2 தீட்டுப்போகும் நாளில் (ஸங்கவ காலம்) வந்த பின்பே சுமார் எட்டரை மணிக்குத்தான் ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டியது.

3 பிறப்பு இறப்பு மாதவிடாய் இவைகள் சூரியோதயத்திற்கு $11\frac{1}{2}$ நாழிகைக்குமுன் ஏற்பட்டால் முதல்நாள் முதல் கணக்கு. பிறகு ஏற்பட்டால் மறுநாள் முதல் கணக்கு. அருணோதய முதல் கணக்கிடுபவர்களும் சிலர் உண்டு.

4 ப்ரேதத்தின் பின் போனாலும் கூவரம் செய்துக் கொண்டாலும் இருமுறை ஸ்நாநம் செய்யவேண்டியது.

5 ஸன்யாஸிகள் தங்கள் முன் ஆஸ்ரம மாதாபிதாக்கள் இறந்ததாகக் கேட்டால் உடனே ஸாது ஸ்நாநம் செய்யவேண்டியது. மற்றவர்கள் எவராயினும் ஸ்நாநம் இல்லை.

6 வேறு விதி:-(எண்பத்தெட்டு அடிக்குள்) (பிணம்) இருந்தால் ஹோமம் சமையல் சாப்பாடு உண்பது முதலியன கூடாது.

7 ஸன்யாஸி இறந்து அவர் உடலிருந்தால் கிராமத்திற்குத் தீட்டு கிடையாது.

8 நான்காவது வர்ணத்தாரின் சவம் ஊருக்குள்ளே இருந்தால் அது இருக்கும் இல்லத்திற்கு மட்டும் தான் தோஷமுண்டு.

9 நானூறு அந்தணர்கள் உள்ள ஊரில் 11 வில் கடை தூரத்தில் ஒரு பிராம்மணர் இறந்தால் தீட்டில்லை. அவ்வளவு தூரம் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு வாய்க்கால் மதகுகளால் பிரிக்கப்பட்டு வேறு வீதியில் இருந்தாலும் தோஷமில்லை.

10 ஆயிரம் பிராம்மணர்கள் உள்ள ஊரில் ஒரே தெருவாக இருக்கும்படிதத்தில் 240 அடிக்குமேற்பட்டால் தோஷமே இல்லை.

11 நகரங்களுக்கு அந்த மரணத்தால் ஏற்படும் தோஷமே இல்லை.

12 ஆரௌசமுள்ளவன் ஒருவன் பலத்த நோயினால் ஆரௌசம் போகும் தினத்தில் ஸ்நானம் செய்ய முடியா விட்டால் அவனுக்காக வேறொருவன் பத்து தடவை ஸ்நானமும் ஆசமனமும் செய்யவேண்டியது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் தீட்டுள்ளவனைத் தொட்டுவிட்டு ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஆரௌசியானவன் வெவ்வேறு சுத்த வஸ்தரம் தரிக்கவேண்டியது. இப்படிச் செய்தபின் புண்யாஹவாசனமும் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அவன் வபநம் செய்துகொள்ள வேண்டிய வனாக இருந்தாலும் அது செய்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

13 வீட்டிற்கு விலகியிருப்பவள் நாலாவது நாளில் வியாதியினால் ஸ்நானம் செய்ய முடியாவிட்டால் வேறொரு ஸ்திரீ அவனைத் தொட்டுக்கொண்டு பன்னிரண்டு முறை ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் ரஜஸ்வலை வேறு சுத்தமான புடவை தரிக்கவேண்டியது.

கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி ஏகாதசி

பிறகு சக்தி அளவு தானம் செய்தல் வேண்டும். புண்யா ஹவாசனத்தினாலும் சுத்தையாகிவிடுகிறாள்.

தீட்டில்லாத காலங்கள்.

ஒருவன் சிராத்தம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது கடிதத்தின் மூலமாகவோ பேச்சின் மூலமாகவோ ஆஸௌசம் வந்ததாக அறிந்தால் சிராத்தம் ஆனபின்பேதான் அவனுக்குத் தீட்டுண்டு. அதே போல் பிராம்மணர்களுக்குத் தீட்டு ஸம்பவிக்குமானால் சிராத்தம் ஸம்பூர்ணமான பிறகேதான் தீட்டுண்டு.

யஜமானன் பூணலை இடமாக மாற்றிக்கொண்டு இறந்தவரது கோத்ரத்தையும் பெயரையும் ஸம்பந்தத்தையும் கூறி விதிப்படி பார்வண விதானேன அத்யகரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பஞ் செய்த பிறகு ஸ்ராத்த கர்த்தாவுக்கு ஆஸௌசம் நேர்ந்தால் சிராத்தம் முடியும் வரையில் தீட்டில்லை. பவதாக்ஷண: கர்த்தவ்ய: என்ற பிறகு போக்தாவுக்கு ஆஸௌசம் நேர்ந்தால் விஸர்ஜனமாகும் வரையில் அவருக்குத் தீட்டில்லை.

ஸங்கல்பமானபின் விவாஹத்தில் சேஷ ஹோமம் முடியும்வரை புதிய தம்பதிக்குத் தீட்டில்லை. நடுவில் மாதா பிதாக்களின் மரணம் நேர்ந்தால் அந்த கர்மாவைச் செய்து விட்டு சேஷஹோமம் செய்யவேண்டும். தம்பதிகளுக்குள் பெண்ணுக்கோ புருஷனுக்கோ மரணம் ஏற்பட்டால் சேஷஹோமம் வரையில் செய்துவிட்டு பிறகு தஹனம் செய்யவேண்டியது.

யாக தீக்ஷையின் மத்தியில் மாதா பிதாக்களின் மரணம் நேர்ந்தால் பல பிள்ளைகள் இருந்தால் மற்ற பிள்ளைகளைக்கொண்டு கர்மாவைச் செய்ய வேண்டியது.

அமாவாஸ்யா இவைகளில் செய்யலாம்

ஒரே பிள்ளையானால் தீகைக்கான மான்தோல், வஸ்த்ரம் முதலியவைகளை வைத்துவிட்டு ஸம்ஸ்காரம் செய்ய வேண்டியது. ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது. பிறகு யாக சாலைக்கு வந்து தீக்ஷா பொருள்களை மந்த்ரம் கூறி, சுத்தி செய்து தரிக்கவேண்டியது.

சிற்சில ஸாரமான விஷயங்கள்.

1 ஸந்யாஸியின் மரணத்தினால் க்ஞாதிகளுக்குத் தீட்டில்லை. ஸ்நானம் மட்டும். அஃதும் அவபிருதமெனும் மங்கள் ஸ்நானம்.

2 மாப்பிள்ளை இறந்தால் மாமனார் மாமியார் மைத்துனர் இவர்களுக்குத் தீட்டில்லை. ஸ்நானம் மட்டும் உண்டு.

3 ராஜாங்கத்தாரால் கொலை தண்டனை விதிக்கப் பட்டவனுக்கு உடனே கர்மம் செய்யலாம். துர்மரணம் உள்ளவரைப்போல் ஆறு மாதம் காக்கவேண்டாம்,

4 தெய்வாதீனமாய்த் துர்மரணம் அடைகிறவனுக்குத் தீட்டு தர்ப்பணம் முதலிய எல்லாம் உண்டு. வேணுமென்றே தற்கொலை செய்துக்கொண்டு இறப்பவனுக்கு இவைகள் கிடையாது.

5 ஜாதியை விட்டகன்றவன், பா புருஷனை நாடிச் சென்றவன் இவர்கள் விஷயத்தில், அவர்களை மந்த்ர மில்லாமல் கொளுத்திவிட்டு, ஒரு வருஷமோ அல்லது ஆறு மாதமோ கழித்து, நாராயணபலி செய்துவிட்டு, மூன்று நாள் தீட்டுக் காத்து, கர்மாக்கள் செய்ய வேண்டியது. துர்மரணம் செய்துகொண்டவனுக்கும் அவ்வாறே. க்ஞாதிகளுக்குத் தீட்டுக் கிடையாது.

மாதம் தெரியாவிடில் ஆடி, புரட்டாசி, மாசி

6 துர் மரணம் அடைந்தவன் விஷயத்தில் க்ஞாதி களுக்கு ஸ்நானத்தால் ஸூத்தி. ஒரு வருஷம், ஆறுமாதம், மூன்றுமாதம் கழித்து நாராயணபலி செய்து, மூன்றுநாள் தீட்டுக் கரத்து, இரண்டாவது நாள் ஸஞ்சயனம், 3 வது நாள் உதகதானம், நான்காவது நாள் சிராத்தம் செய்ய வேண்டியது.

7 உடல் நிலையற்றது. கர்மா செய்பவன் நீண்ட நாளிருப்பது நிச்சயமில்லை. ஆகவே துர் மரணமடைந்த வனுக்கு 24 நாள் சென்ற பின்பே கர்மா செய்யலாம், இதனிடையில் தாய் தந்தையர்களின் மரித்த தினம் வந்தால் சிராத்தம் செய்துவிட்டுப் பிறகு கர்மா செய்ய வேண்டும். மற்றவர்கள் சிராத்தமானால் பிந்தியே செய்யவேண்டும்.

8 கிருத்தியம் செய்பவனுக்கு ஏகோத்திஷ்டத்தின் முடிவில்தான் தீட்டுப் போகும்.

9 விவாஹமான பெண் இறந்தால் அவள் பிறந்த வீட்டு க்ஞாதிகளுக்குத் தீட்டில்லை.

10 ஜனனத் தீட்டைக் காப்பவனை 4 நாட்களுக்கு மேல் தொட்டால் அதிக தோஷமில்லை.

11 இரட்டையாகப் பிறந்தால் தகப்பனைப் பத்து நாட்கள் முடியும்வரை தொடலாகாது. மரண ஆஸௌசம் உள்ளவரைத் தொடலாகாது. தெரியாமல் தொட்டால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது. வேண்டுமென்று ஸ்பரிசித் தால் ப்ராயச்சித்தமுண்டு.

12 ஆஸௌச முள்ளவன் வேறு ஆஸௌச முள்ள வரையும் தொடலாகாது.

இவைகளில் ஒன்றில் திதி செய்யலாம்.

13 ஆஸௌசமுள்ளவன் வீட்டிற்கும் அவன் சாமான் களுக்கும் தீட்டுண்டு.

14 வழிப்போக்கன், நண்பன் இவர்கள் வீட்டில் பிரஸவித்தாலும், மரித்தாலும் அவ்வீட்டிற்குத் தீட்டில்லை. ஆனால் அந்த வீட்டில் ப்ரேத க்ருத்யம் நடந்தால் தீட்டுண்டு.

15 பிரம்மசாரிகள் க்ருத்யம் செய்தாலொழிய உதக தானம் செய்யக் கூடாது.

16 விவாஹ தீக்ஷை, யாக தீக்ஷை இவைகளின் மத்தியில் மரண ஆஸௌசம் கேட்கப்பட்டால் தீக்ஷைமுடிந்தபின் பாக்கி நாள் தீட்டுண்டு. தீக்ஷையின் முடிவிற்குள் ஆஸௌச காலம் நீங்கிவிட்டால் பிறகு அதிக்ராந்தாஸௌசமுண்டு.

17 உபநயனமாகாதவன் மரணத்தில் தாய், தந்தை, உடன் பிறந்தவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா உறவினர் களுக்கும் அதிக்ராந்தாஸௌசம் கிடையாது.

18 கர்ப்பதீக்ஷை உள்ளவன் தானம் வாங்குதல் தூர யாத்ரை முதலியவைகளைச் செய்யக் கூடாது.

19 சுவத்தின் முன்புறமும் பக்கமாகவும் போகக் கூடாது.

20 க்ஞாதியில்லாதவன் (நண்பன்) சுவத்திற்குப் பின்சென்றால், ஸ்நானம்செய்து உலர்ந்த வஸ்த்ரமணிந்து அக்னியைத் தொட்டு, நெய்யைக் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு, முன்று பிராணயாமம் செய்து, மறுபடியும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

21 மயானத்திற்குச் சென்றுவிட்டு, ஸ்நானம் செய்யாமல் ஊருக்குள் போகக் கூடாது.

22 தாயாதி அல்லாதவர்கள் க்ரியை துவக்குவதற்கு முன்னேயே ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தர்களாவார். க்ரியை ஆரம்பித்துவிட்டால் தஹனமான பிறகே ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

23 ஸஞ்சயனத்திற்குப் பின்னால் துக்கம் விசாரித்தால் ஆசமனம் செய்தால் போதும். துக்கம் விசாரித்தவர் அன்று சிராத்தம், தானம் முதலியவை செய்யக்கூடாது. அதனால் சிராத்ததினத்தன்று துக்கம் கேட்கக்கூடாது.

24 க்ஞாதியல்லாத ஒரு சுவத்தைப் பகலில் சுமந்தால் பகல் முழுவதும், ராத்ரி சுமந்தால் இரவு முழுவதும் ஊருக்கு வெளியில் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஸ்நானம் செய்து, பஞ்சகவ்யம் சாப்பிடவேண்டும். பிராம்மணர்களால் புண்யாஹவாசனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

25 பழைய பிணம், தூரஸ்த்ரீ சவம், ப்ரஸவித்தவளுடைய சவம், கர்ப்பிணீ சவம் இவைகளை க்ஞாதியில்லாதவன் சுமந்தால் பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு, பசுவிற்குப் புல்வாங்கிப் போட்டு தனக்கு சக்தியுள்ளமட்டும் காயத்ரீ ஜபம் செய்து, நெருப்பைத் தொட்டு, நெய்யையும் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு, பூணலும் வேறுதரித்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து கொள்ளவும் வேண்டும். அதுவரை அவன் ஸந்த்யாவந்தனங்கூட செய்ய யோக்யதை இல்லை.

26 தன் பத்னி கர்ப்பமாயிருக்கையில் பிணத்தைச் சுமக்கலாகாது. ஆயினும் தன்னுடைய தகப்பன், தாய், பிள்ளையில்லாத ஸஹோதரன், புத்ரனில்லாத மாமன் இவர்களது சுவத்தைச் சுமக்கலாம்.

27 விவாஹமாகாதவன், பிரம்மசாரி, தாய், தகப்பன் சுவத்தைத் தவிர மற்றவர் சவங்களைச் சுமக்கக் கூடாது.

28 அநாதையான ஒரு பிராம்மணனது சுவத்தைச் சுமந்தால் ஸ்நானம் செய்து, நெய்யைச் சாப்பிட்டு, அக்னியைத் தொட்டு, பிராணாயாமம் செய்து, வேப் பிலையைத் தின்று உமிழ்ந்தால் சுத்தனாகிவிடுகிறான்.

29 தீட்டுக்காரர்கள் ஆலயத்திற்குப் போகக்கூடாது.

30 தீட்டுக்காரர் தீட்டில்லாதவர்களையும், தீட்டில்லாதவர் தீட்டுக்காரர்களையும் நமஸ்காரஞ் செய்யக் கூடாது.

31 ஜனன மரண ஆஸௌசம் இரண்டிலும் ஏகாதசி துவாதசி விரதத்தை விடக் கூடாது. உபவாஸம் இருக்க வேண்டும். பூஜை கிடையாது.

32 சாவு தீட்டுக்காரர் தினம் தினம் ஸிரஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டும். பூமியிலேயே படுக்க வேண்டும். கட்டில் மெத்தைகளில் படுக்கக் கூடாது.

33 சிசுக்கள் இறந்து புதைத்த தினம் முதல்தான் தீட்டைக் காக்க வேண்டியது. இறந்த தினத்திலிருந்து அல்ல.

34 யாகம் செய்தவர் இறந்தால், அவர் உடலைக் கொளுத்திய தினம் முதலே தீட்டுக் காக்கவேண்டும்.

முக்கிய விஞ்ஞாபனம்:—வைத்யநாததீக்ஷிதீயத்தையும், ஸ்ரீ R. முத்துஸாமி அய்யர் எழுதிய தர்மசாஸ்த்ரச் சுருக்கத்தையும் தழுவினே இது வெளியாகிறது. இதில் சில அநுஷ்டானத்தில் வேறு மாதிரி இருக்கலாம். விஷயமறிந்த வித்வான்கள் குற்றமிருந்தால் மன்னித்துத் திருத்தவும்.

